VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG
Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.
Seite 88v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

diuconus. ⁊ tempus odii. Tempus belli. et
tempus pacis. Quid habet amplius homo de
labore suo. Vidi afflictionem quam dedit
deus filiis hominum. ut distendantur in
ea. Cuncta fecit bona in tempore suo.
⁊ mundum tradidit disputationi eorum.
ut non inueniat homo opus quod operatus est
deus abinicio usque in finem. Et cog
noui quod non esset melius nisi letari et
facere bene in uita sua. Omnis enim
homo qui comedit et bibit et uidet
bonum de labore suo. hoc donum dei
est. Didici quod omnia opa que fecit
deus perseuerent in eternum. Non pos
sumus eis quicquam addere nec au
ferre. que fecit deus. ut timeatur.
Quod factum est ipsum permanet. Que
futura sunt iam fuerunt. ⁊ deus instau
rat quod abiit. Vidi sub sole in loco iu
dicii pietatem. ⁊ in loco iustitie iniq
tatem. ⁊ dixi in corde meo. Iustum ⁊ im
pium iudicabit dns. ⁊ tempus omnis
rei tunc erit. Dixi in corde meo de fili
is hominum. ut probaret eos deus. ⁊
ostenderet similes esse bestiis.
Dicto unum interit e hois ⁊ iumentorum
⁊ equa utriusque conditio. Sicut mouet
homo. sic ⁊ illa morientur. Similiter spi
rant omnia. ⁊ nichil habet homo iumento am
plius. Cuncta subiacent uanitati. ⁊
omnia pergunt ad unum locum. De
terra facta sunt. ⁊ interra pariter reuertu
Quis nouit si spiritus filiorum adam
ascendat sursum. ⁊ si spiritus iumentorum
descendat deorsum. Et deprehendi nu
chil esse melius quam letari homine in ope
suo. ⁊ hanc esse partem illius. Quis enim
eum adducet. ut post se futura cognoscat.
Verti me ad alia. et vidi calumpnias.
que sub sole geruntur. ⁊ lacrimas innocen
tum. ⁊ consolatione neminem. nec posse
resistere eorum uiolencie. cunctorum auxi
lio destitutos. ⁊ laudaui magis mor
tuos quam uiuentes. ⁊ feliciorem utro
que iudicaui. qui nectum natus est. nec
uidit mala que sub sole fiunt. Rur
sum contemplatus sum omnes
labores hominum ⁊ industrias. animad
uerti patere inuidie proximi. Et hoc
ergo uanitas ⁊ cura superflua est.
Stultus complicat manus suas. ⁊ come
dit carnes suas. dicens. Melior est
pugillus cum requie. quam plena
utraque manus cum labore ⁊ afflictione
animi. Considerans. reperi ⁊ aliam
uanitatem sub sole.
Unus est ⁊ secundum non habet. non filium
non fratrem. ⁊ tamen laborare non ces
sat. nec saciantur oculi eius diuitiis.
nec recogitat. dicens. Cui laboro. ⁊
fraudo animam meam bonis. In
hoc quoque uanitas est ⁊ afflictio pes
sima. Melius est ergo duo simul esse
quam unum. Habent enim emolumentum
societatis sue. Si unus ceciderit. ab al
tero fulcietur. Ve soli. quia cum ceciderit
non habet subleuantem. Et si dormie
rint duo fouebunt mutuo. unus quo
calefiet. Et si quispiam preualuerit
contra unum. duo resistunt ei.
Funiculus triplex difficile rumpitur.
Melior est puer pauper ⁊ sapiens.
rege sene ⁊ stulto. qui nescit prouide
inposterum. quod ⁊ de carcere catenisque
interdum quis egrediatur ad regnum.
⁊ alius natus in regno inopia consu
matur. Vidi cunctos uiuentes qui
ambulant sub sole. cum adolescente
secundo qui consurgit pro eo. Infinitus
est numerus populi omnium qui fue
runt ante eum. ⁊ qui postea futuri
sunt non letabuntur in eo. Sed ⁊ hoc
uanitas ⁊ afflictio spiritus. Custodi pe
dem tuum ingrediens domum dei. et
appinqua ut audias. Multo enim me
lior est obedientia. quam stultorum uictime.
qui nesciunt quid faciant mali. V.
Ne temere quid loquaris. neque cor
tuum sit uelox ad proferendum ser
monem coram deo. Deus enim in celo ⁊
tu super terram. idcirco sint pauci
sermones tui. Multas curas sequi
tur sompnia. ⁊ in multis sermoni
bus inuenitur stultitia.